

Vereniging Vrienden van het Museum Elburg

Secretariaat: Kloosterkwartier 2-2017.

Clakenweg 134
8081 LZ Elburg
0525-684363

E-mail: elsvandel@hotmail.com

Hierbij ontvangt u het tweede Kloosterkwartier van 2017, weer een lekker dik nummer. Er is weer heel wat gebeurd in ons mooie museum en er staat ook weer heel wat op stapel!

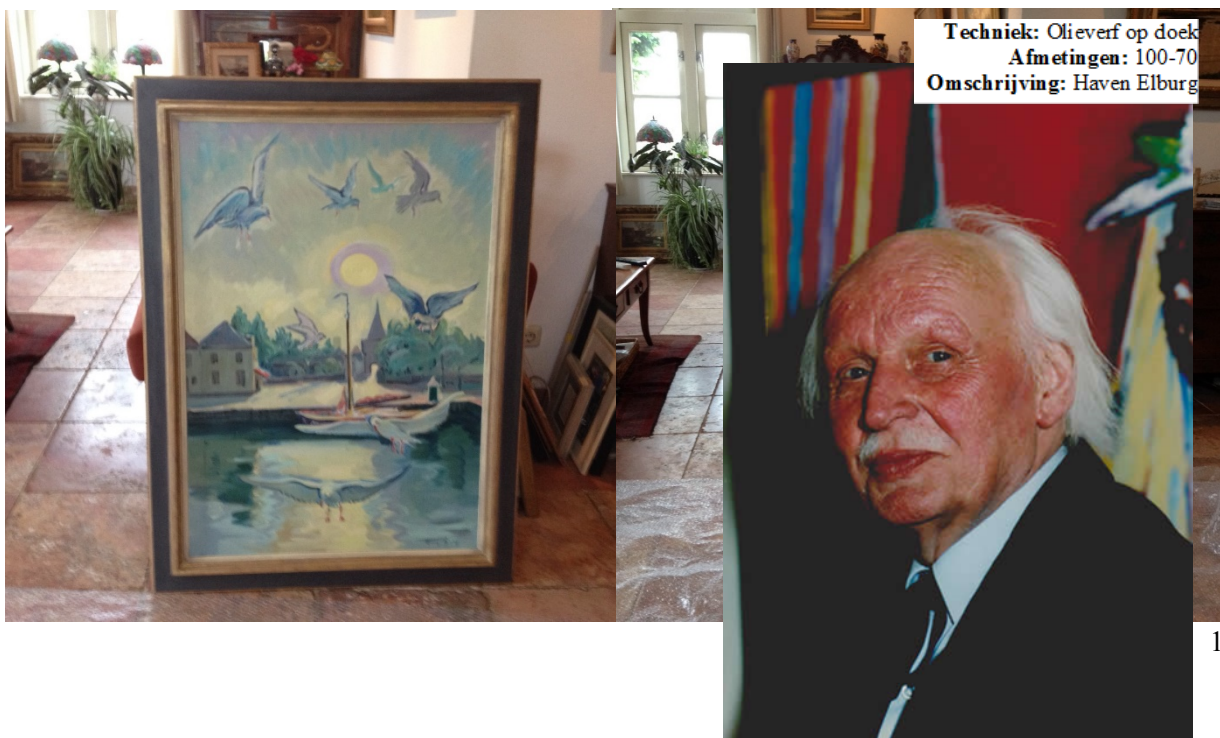
Lief en leed.

Na een periode van zwangerschapsverlof en volop genieten van de kleine, is Dirma weer begonnen in het museum. Tineke van Geest, die altijd zo trouw het muurhuisje bemant en bemenst, hoopt na de zomer weer te beginnen met haar vrijwilligerswerk in ons museum. Hans Ridder, bestuurslid van het Stichtingsbestuur Museum Elburg, is herstellende van een operatie. Dat geldt ook voor de voorzitter Elsabe Kalsbeek.

Goed nieuws is dat we er weer een aantal nieuwe leden bij hebben, die wij hierbij van harte welkom willen heten. Het betreft mevrouw Straatemeier, de heer Schoots, de heer Oostveen en mevrouw Montizaan. De heer Stremmelaar heeft zijn lidmaatschap opgezegd. Tijdens onze jaarlijkse ledenvergadering werd Ursula Groen, zeer actief lid van onze vereniging, verkozen tot vrijwilliger van het jaar. Helaas was ze die avond niet aanwezig, zodat ze het prachtige boeket bloemen later nog kreeg. Uiteraard rest haar ook de eeuwige roem en we hopen haar nog veel actief in en om ons museum te zien!

Vers van de pers

Zoals u waarschijnlijk wel weet, is een van de doelstellingen van onze vereniging om het

museum te ondersteunen bij het uitbreiden van haar collectie. Afgelopen week heeft de vereniging via **Galerie Niemeijer in Zwolle** (<https://www.galerieniemeijer.nl/>) de hand weten te leggen op een prachtig werk van de schilder Freek van den Berg. Dit fauvistische werk laat Elburg op een ongewone manier zien. Eigenlijk gaat het vooral om de meeuwen op de voorgrond. Een schilderij in deze stijl en van deze schilder was nog niet in de collectie. Mede door uw contributie en inzet kon de vereniging dit werk aankopen. Freek van den Berg, geboren te Amsterdam in 1918 en overleden in 2000 te Veessen 'De Kees van Dongen van Kattenburg', een voor zichzelf sprekende benaming, zo werd 'de Nederlandse fauvist' Freek van den Berg veelvuldig genoemd. Dat de geboren en getogen Amsterdammer Freek van den Berg als een fauve schildert is een gevolg van zijn temperament, zijn levensdrift, zijn liefde voor het leven, dat hij met optimisme beziet. Uit zijn schilderijen en aquarellen blijkt allereerst dat hij een geboren schilder is, die het métier 'in de vingers' heeft.

Al op jonge leeftijd was hij begiftigd met dit uitzonderlijke schilderstalent en verlaat op zijn 17e jaar het oude ouderlijk huis om kunstenaar te worden. Hij krijgt les van Frits Giltay en Han van Dam. In 1937 ontmoet Freek de schilder Kees van Dongen, die hem uitnodigt voor zijn expositie bij de Amsterdamse kunsthandel Buffa. Het fauvisme was in Nederland nog redelijk onbekend en Freek raakte diep getroffen door het kleurgebruik van Van Dongen. Na de oorlog gaat Freek naar Parijs, waar hij tentoonstellingen bezoekt en geïnspireerd raakt door de kleuren en vormgeving van schilders als Derain, De Vlaminck en Matisse. Al op twintigjarige leeftijd wordt hij lid van 'De Onafhankelijken' waar hij werkt met schilders als Harry Kuyten en Kees Maks. Hij schildert vooral landschappen, portretten en elegante vrouwen. De vrouw in haar warm zinnelijke aanwezigheid is HET onderwerp van zijn levendige schilderkunst. Om in zijn onderhoud te voorzien werkt hij als kunstcriticus voor Het Vrije Volk, Het Parool en Vrij Nederland. Begin jaren '60 schildert hij decors voor Opera Forum. Zijn visie op de wereld van het theater is uitbundig en zijn coloristische verbeelding overrompelend sterk. Gedurende deze periode maakt hij veel schilderijen en aquarellen met als thema de revuedames van My Fair Lady. Freek maakt diverse reizen naar Chatou en Collioure, de bakermat van het fauvisme. In 1985 verlaat hij Amsterdam en vestigt zich op de Veluwe in het aan de IJssel gelegen Veessen. In zijn Amsterdamse periode schildert hij expressief, later vooral meer naar het impressionisme neigend, maar ook in Veessen blijft hij het onmiskenbare kleurenpalet van 'de wilde beesten' hanteren. Toch is Freek van den Berg niet in een navolging van het fauvisme blijven steken maar heeft dit -isme verwerkt tot een eigen en voor Nederland unieke stijl. Freek nam deel aan diverse tentoonstellingen in het land en was gedurende vele jaren een trouw exposant in Kunstzaal Hamdorff te Laren. Als eerbetoon aan zijn 80e verjaardag verscheen in 1998 de monografie: Freek van den Berg, leven met kleur. Vermelding in Luns; Mak van Waay; Jacobs; Pieter Scheen - Lexicon Nederlandse Beeldende Kunstenaars 1750-1950.(bron:

<http://www.freekvandenbergh.nl/info.htm>)

In 1983 heeft hij een solo-expositie in kasteel Zwaluwenburg bij Elburg t.g.v. het 750-jarig bestaan van onze vestingstad. Het thema is dan 'Elburg, landschappen, stads- en havengezichten'.

Museum Elburg krijgt het werk in langdurig bruikleen. Uiteraard wordt er nog voor een leuk permoment gezorgd.

In deze kloostermop is Geraart Westerink aan het woord. Geraart is sinds een aantal maanden bestuurslid van de stichting Museum Elburg.

Onderstaand mijn vragen aan hem en zijn antwoorden daar op.

Waar ben je geboren? In welk jaar?

In 1962 in Zwolle (in het ziekenhuis).

Wil je ons iets over je jeugd vertellen?

De eerste vijf jaar van mijn leven heb ik aan de Beekstraat in Elburg gewoond. Eerst in het huis rechts van 'dokter Minderhout', de laatste drie jaar boven de zaak van mijn vader (Beekstraat 37), die een drukkerij had. Daarna verhuisden we naar de Lange Wijden, die nog uitkeek over het groen. Ik zat op de net gebouwde Velickeschool. De eerste maand van mijn lagerschooltijd bracht ik overigens nog door in het inmiddels (helaas) afgebroken gebouw aan de Bas Backerlaan. Na de lagere school ging ik naar het Lambert Franckens College, dat net was gestart en dat daarom nog heel kleinschalig en intiem was. Pas in het derde jaar werd de locatie aan de Lange Wijden in gebruik genomen, bij mij in de straat!. Het was een aangename jeugd, dicht bij het water, want ik zwom graag in het Veluwemeer, of ging met mijn vader mee, die lid was van 'Admiraal van Kinsbergen', een vrijplaats voor Elburgers die het binnen de wallen soms wat te benauwd kregen.

Waar woon je momenteel?

Door mijn studie ben ik in Kampen terechtgekomen. Na allerlei typische studentenonderkomens te hebben bewoond, heb ik tien jaar geleden een huis gekocht dat ik kende, doordat ik er als student tegenover woonde en weleens voor een kop koffie werd uitgenodigd door de toenmalige bewoners (de in Kampen bekende Gait Berk en zijn vrouw Koot). Het is een 19de eeuwse pakhuis, mogelijk een ontwerp van de Kamper stadsbouwmeester Bondam, dat gebouwd is op de fundamenteën van een middeleeuwse muurtoren. Aan de achterzijde (en vanachter mijn bureau) kijk ik uit op de IJssel. Dat verveelt nooit.

We hebben begrepen dat je een echte kunstliefhebber bent, kun je daar iets over zeggen?

Al op de middelbare school ontstond een interesse voor kunst. De bron is duister: mijn ouders waren geen uitgesproken kunstliefhebbers, al hadden ze wel (bij toeval) een paar aardige schilderijen aan de muur hangen. En het drukkersvak van mijn vader, waar ik altijd dicht bovenop zat, had natuurlijk wel artistieke aspecten. Na de middelbare school studeerde ik een jaar kunstgeschiedenis in Utrecht, dat beviel matig. Voor de grap deed ik toelatingsexamen aan de kunstacademie in Kampen. Ik tekende altijd graag. Dat werd thuis ook gestimuleerd. En ik zal wel enig talent hebben gehad, want ik werd aangenomen. Toen moest ik kiezen: verder gaan in Utrecht of in Kampen beginnen. Het werd het laatste. Een geweldige tijd! In Kampen zaten toen 2000 studenten. Het was er heel dynamisch, zeker voor een relatief kleine stad. Het studentenleven in Utrecht en (later) in Amsterdam was veel meer gesegregeerd. In Kampen liep alles door elkaar, kunstenaars, journalisten, theatermakers, theologen. Een brede leerschool. Geweldig! Na het halen van mijn diploma kreeg ik zin om verder te studeren. Het werd (weer) kunstgeschiedenis en archeologie in Amsterdam. Tijdens die studie ontdekte ik dat ik onderzoek erg interessant vond en dat ik graag schreef over de resultaten daarvan. Mijn scriptie ging over de (bouw)beeldhouwer Theo van Reijn. Raakvlakken tussen beeldende kunst en architectuur heb ik altijd interessant gevonden.

Vertel eens iets over je werkzame leven.

De jaren tachtig waren een ramp voor afgestudeerde academici. Door in een aantal tijdschriften te publiceren, kreeg ik na mijn studie enige bekendheid en ook de eerste

opdrachten. Voor de Hannema de Stuers Fundatie maakte ik bijvoorbeeld een tentoonstelling (met bijbehorende catalogus) over het werk op papier van de beeldhouwer Fred Carasso. Voor het Drents Museum deed ik onderzoek naar beeldhouwer Tjipke Visser en ik schreef een monografie over schilder Otto B. de Kat. Na de publicatie van een monografie over architect G.B. Broekema in 2003, kwam het zwaartepunt van mijn activiteiten bij de stedenbouw en architectuur te liggen, vooral in mijn eigen regio. Sindsdien heb ik (als vrij ondernemer) in opdracht gewerkt aan diverse boeken en tientallen artikelen, onder meer over stadsvernieuwing en zogenaamde wederopbouwarchitectuur. Vanaf 2005 heb ik daarnaast een parttime baan bij het Historisch Centrum van de Volksbank in Kampen, (voorheen het Frans Walkate Archief), dat onder meer de Kamper Almanak uitgeeft, een cultuurhistorisch jaarboek. Momenteel werk ik aan een biografie over Frans Walkate. Ook zit en zat ik in verschillende besturen en commissies, waaronder de Monumentenraad van de gemeente Kampen. Vorig jaar kreeg ik voor mijn activiteiten op cultureel gebied de Zilveren Legpenning van de Gemeente Kampen.

En daarbuiten? Familie, activiteiten, liefhebberijen, hobby's? Ik ben enig kind. Mijn moeder (inmiddels 94) woont nog in Elburg. Ik ga daar elk weekend heen. Zo houd ik ook een band met de stad van mijn voorouders. Mijn werk is deels mijn hobby, wat plezierig, maar in zekere zin ook gevaarlijk is, omdat werk en privéleven door elkaar kunnen gaan lopen. Omdat ik veel met mijn hoofd werk, mag ik als compensatie graag wandelen en fietsen. Mijn vakanties zijn daar op ingericht. Ik houd van rustige, 'lege' gebieden, zoals de Waddeneilanden (in de winter) en Schotland. Verder ben ik een fanatiek verzamelaar, vooral van (toegepaste) kunst uit de twintigste eeuw. Helaas heb ik de laatste jaren te weinig tijd om zelf nog beeldend bezig te zijn.

Welke aandachtsvelden heb je als bestuurslid van ons museum?

Ik zit nog maar net in het bestuur, dus ben ik nog een beetje de kat uit de boom aan het kijken. Wel heb ik veel affiniteit met de Noord-Veluwse schilders, die tot de eerste kunstenaars behoorden, met wie ik in aanraking kwam en het museum heeft daar een mooie collectie van. En ook houd ik van de sfeer van de middeleeuwen, dus de huisvesting van het museum spreekt me bijzonder aan. Niet voor niets heb ik mijn vijftigste verjaardag gevierd in de museumkelder. Een groot succes! Vooral bij vrienden uit het westen. De voormalige kloostertuin heeft een uitstraling en allure, die zich met gemak kan meten met locaties in Brugge of Gent, maar is nog veel te weinig bekend.

Wat boeit je om je zo voor het museum in te zetten?

Het feit dat mijn interesse voor geschiedenis in Elburg ontstond en dat het museum daar een belangrijke rol bij heeft gespeeld. Het is prettig om me weer in te zetten voor de stad waarin ik opgroeide, met de kennis die ik in de tussentijd elders heb opgedaan.

Heb je suggesties voor veranderingen/verbeteringen, die naar jouw mening noodzakelijk zijn of nuttig kunnen zijn?

Er is natuurlijk net een prachtige herinrichting geweest, dus we kunnen weer even vooruit. Wel zou het interessant zijn de lijn van moderne kunsttentoonstellingen, die jaren geleden is gestart, door te zetten. Zo vond ik de expositie Geloof Verbeeld een mooie combinatie van traditie en hedendaagse kunst. En ook de huidige tentoonstelling over Chagall is verrassender dan ik in eerste instantie had gedacht. Wel moet je oppassen dat de kwaliteit hoog blijft. Een museum met een beperkt budget loopt het gevaar min of meer noodgedwongen te vervallen in amateurisme.

Hoe zie je de toekomst van het museum?

Doordat ik nog maar kort in het bestuur zit heb ik daar nog geen goede afgeronde visie op. Wel denk ik dat de financiële positie heel bepalend is voor de te ontplooiën mogelijkheden. Daarbij heeft en houdt de gemeente een belangrijke rol, ondanks de verzelfstandiging van het museum. Een stad die zich profileert als stad van cultuur en geschiedenis moet daar meer voor

over hebben dan loze kreten. Wat ik mooi vind om te zien is dat het museum steeds meer als een spin in het web fungeert bij allerlei activiteiten in de stad, zoals Vestingval. Dat kan nog verder uitgebouwd worden. Maar ook dit is afhankelijk van de financiële mogelijkheden.

Wat vind je het mooiste of interessantste museumstuk?

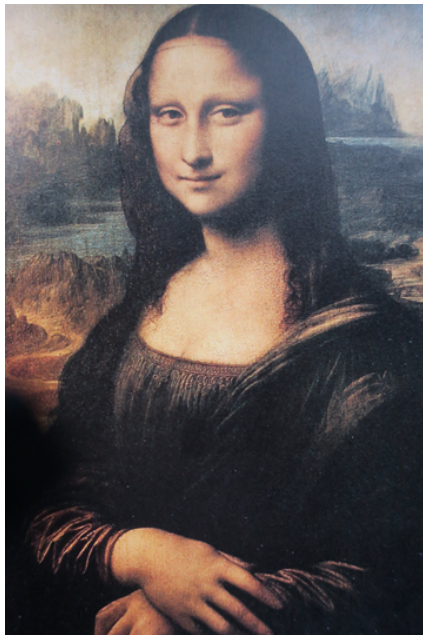
Heel boeiend vind ik het glas-in-loodraam in de kapel, niet alleen omdat beeldende kunst in een architectonische context mijn interesse heeft, maar ook omdat het raam een mooie verbinding legt tussen de tijd waaruit het gebouw stamt en het heden.

Ten slotte, wat wil je verder nog kwijt?

Dat er nog veel te weinig oog is voor het bijzondere (stedenbouwkundige) karakter van de stad, dat van internationaal belang is. Met verbazing heb ik gezien hoe onachtzaam een paar jaar geleden werd omgegaan met de fundamenteën van de verdedigingswerken, die toen bij werkzaamheden tevoorschijn kwamen. Terwijl die vestingfunctie juist zo bepalend is voor het karakter en de faam van de stad. Er is bij wijze van spreken meer aandacht voor een verrotte bottermast dan voor deze historische relict, waarmee ik overigens niet wil zeggen dat ik de Elburger bottervloot niet belangrijk vind ...

Bob Middelburg, juni 2017

In Beeld: twee Liesjes

Eind april was ik een paar dagen in Parijs. Natuurlijk bezoek je dan ook het Louvre. Helaas doe je dat niet alleen, maar met heel veel belangstellenden van over de hele wereld. Hoe dichterbij je de zaal met het portret van Mona Lisa nadert, hoe drukker het wordt. Iedereen wil een selfie met deze mysterieuze vrouw (of man?). Leonardo da Vinci schilderde dit portret tussen 1503 en 1507. Het is olieverf op paneel en meet 76,8 x 53 cm. De afgebeelde vrouw, waarschijnlijk de vrouw van Francesco del Giocondo uit Florence, vult het beeld helemaal. De kleuratmosfeer is groen/bruin. Een diffuus licht werpt een zachte schaduw op het gezicht en de halspartij. De vrouw glimlacht. Of is het een man? Deze dubbelzinnigheid maakt dat het schilderij zo populair is.

In Elburg stond ik in de Refter ook voor het portret van een jonge vrouw. Het is geschilderd in 1642. Olieverf op paneel en meet 58 x 70 cm. De maker is niet bekend. Waarschijnlijk is zij een nazaat van Arent thoe Boecop. Hier geen mensenzee. Ik kon in alle rust naar haar kijken. Zij is rijk gekleed. Ze draagt juwelen van goud en edelstenen. Een doorzichtige kraag bedekt haar schouders en hals. Een flauwe glimlach speelt om haar rode lippen. Niks geen dubbelzinnigheid bij dit portret van een frisse jonge vrouw met modieuze pijpenkrulletjes en een parelketting in haar haar. Is de jonge man (haar pendant) de oorzaak van de blosjes op haar wangen? Wie weet!

De portretten worden tegenwoordig heel mooi uitgelicht door de nieuwe verlichting.

Welk portret spreekt u het meeste aan? Lisa uit Parijs of Elisabeth uit Elburg?

Anna van Prooijen - Schenk

Fair Wereldwinkel Elburg

Zaterdag 13 mei was Wereldwinkel Elburg weer present in de Rafter van Museum Elburg. Het thema was: Binnen & Buiten. De Rafter zag er sfeervol uit met woonaccessoires voor binnen en buiten. In het midden stond een lange tafel met blauw/wit serviesgoed uit Tunesië. Een fraaie collectie kussens en manden en zomerse tassen en sieraden completeerden het geheel.

In de tuin kon men planten kopen, gekweekt door cliënten van Philadelphia Nunspeet. Renée en Lianne van Casa Piccola verkochten ijs, gemaakt van Tony chocola uit de Wereldwinkel. Heerlijk ijs! We mochten veel bezoekers verwelkomen. Natuurlijk vinden wij het fantastisch om onze collectie in zo'n mooie ambiance te laten zien. Heel veel dank Anne-Marie, Thea en Dirma voor de ontvangst en de prettige samenwerking.

Zaterdag 30 september organiseren Wereldwinkel, Mona Lisa, Elburger Boekhandel, Museum Elburg en de organisatie van de Dr. Olthuiswandeltocht een groots evenement in de Rafter en de Kapel. Welkom!

Namens Wereldwinkel Elburg,
Anna van Prooijen - Schenk

De Chagall expositie wordt bijzonder goed bezocht en ook bij de lezingen over Chagall veel bezoekers. Helaas was er voor de avond over de gedichten van Chagall minder belangstelling. De aanwezigen hadden echter een geweldige avond en dat is ook wat waard. Er worden regelmatig rondleidingen geboekt. De inloop-rondleidingen op de zaterdagmiddagen (minimale deelname 4 personen) vinden (tot nu toe) minder aftrek. De scholen bezoeken ons mooie museum zeer regelmatig, zodat de educatiemedewerkers hun handen vol hebben. Lijkt het u leuk om ook een steentje bij te dragen, dan kunt u zich uiteraard melden bij het museum.

De expositie is nog de gehele zomer te bezoeken en ook de boeken en kaarten die vlot over de toonbank gaan kunnen nog steeds aangeschaft worden. Kortom, het bruist in Museum Elburg!

Educatie is niet zo maar wat in ons museum.....

Pater Johan(Fred Peters) vertelt.....

Toen ergens in het recente verleden bij het museum geopperd werd dat een klooster zonder zusters eigenlijk niet kan, waarna het Susterenkoor werd opgericht en we begonnen met Leef het Kloosterleven, verzon ik een excuus om mee te kunnen doen (wraak?). Vrouwen hadden rond 1400 – 1500 (soms) alleen thuis een stem, niet in de maatschappij. Dus was er altijd een geestelijke nodig die ook de burgerzorgen behartigde voor de zusters. Zodat er een pater-rol vrijkwam. Logischerwijs een franciscaan, dacht ik toen. Het is dus ook verklaarbaar dat er nu een pater in het bestuur van de Vereniging Vrienden gevraagd werd, dat bijna alleen uit vrouwen bestond.

Voor de erfgoed-educatie vraagt het museum een paar mensen, die in 1.5 uur dan sommige geheimen van het kloosterleven gaan ontraadselen voor de groepen 6 van scholen uit de buurt. Die kring scholen wordt trouwens steeds groter, dit jaar zo'n 16 klassen. Zoals ook de vragen waar de kinderen mee komen steeds weer verrassend zijn. Want ja, als je in de refter over het eten vertelt, is er laatst ineens iemand die vraagt “wat aten ze dan?” Daar moet subiet een antwoord op verzonnen worden – in ieder geval een plausibel antwoord. En een reden om daar dan weer eens op het net over te gaan zoeken, want de bonen vergeet ik. Zo blijf je lekker bezig.

p.s.: enig spitwerk leverde later op dat de clarissen kloosters (= franciscanessen) liever geen franciscaan wilden hebben als supervisor, want die wilden de vrouwen ondergeschikt maken aan hun orde. Toen was echter mijn bruine pij al uit de mottenballen gehaald.

Pater Johan vertelt verder .....

De ontvangst van een klas is normaal om 9 uur. Er moet dan iemand van het museum zijn om de deur open te doen en dan staat pater Johan vaak daar. Die een domper uitdeelt door te zeggen dat ze nu hier ook naar school gaan en les krijgen. Dat wordt verzacht door een Alide aan te wijzen die een toog + gordel aankrijgt en dan tussen de zusters mag gaan staan..

Dan gaat ieder naar beneden en krijgt hetzelfde uniform aan (als ze willen) en gaan we door naar de eerste les: zingen bij zuster Grietje. En dat niet zomaar, maar in een nieuwe taal: Latijn. Met die taal kon je vroeger in heel Europa terecht en de huidige wetenschap steunt er nog steeds op. Soms sluipt de pater dan stil naar de bovenkapel en zorgt daar voor de echo. Alleen heeft die geen kinderstem, zo hoog kom ik niet.

Daarna is het tijd voor eten en wordt de refter en keuken aangedaan. Vaak is er wel iemand die de refter herkent als trouwlocatie en dan kan daar mooi op ingehaakt worden. Soms de juf zelf of een moeder. In het begin haalde ik wel eens een jongen + meisje naar voren als bruidspaar, maar daar voelden ze zich niet zo happy bij en gebeurt het niet meer.

Is het mooi weer dan komt de tuin aan de beurt en vertellen we wat over het veldwerk dat daar gebeurde.

PACE e BENE.

Concert Susterenchoor St.-Agnes in museumkapel Elburg

Het Susterenchoor St.-Agnes geeft regelmatig, zoals ook op vrijdag 16 juni jl., een bijzonder concert in de kapel van Museum Elburg. In de middeleeuwse kloosterkapel van Museum Elburg met haar schitterende akoestiek brengt het koor verschillende werken ten gehore. Bezoekers van het concert worden enkele malen in de gelegenheid gesteld mee te zingen met het koor. Dat alles onder de bezielende leiding van dirigente Grietje Roozeboom. Het koor repeteert regelmatig en met veel enthousiasme op haar repertoire.

Als u het leuk vindt om eens een concert bij te wonen, houd dan de publicaties in de huis-aan-huiskrant en op de website van het museum in de gaten.

Kaarten voor de concerten worden verkocht aan de kassa van VVV / Museum Elburg.

Het Susterenchoor St.-Agnes werd opgericht in 2012 en is vernoemd naar de patronesse van het Elburgse Agnieten-klooster St.-Agnes, een dertienjarige vroegchristelijke martelaar.

Het Agnietenklooster in Elburg

Het Agnieten-klooster is het op twee na oudste stenen gebouw van Elburg. Uit 1418 dateren de eerste gegevens over het klooster. Hieruit blijkt onder meer dat de "Susteren" al gebouwen in hun bezit hadden. Onder de bezielende leiding van hun priester en leidsman Lubbertus Ghertsz breidden zij het klooster in korte tijd sterk uit. In 1425 wordt hun verlangen naar een strenger kloosterleven ingewilligd, de kloostergebouwen worden een gesloten convent. Omdat de kloosterlingen zich onder het patronaat van St.-Agnes hadden gesteld, werd het gebouw het Agnieten-klooster genoemd. Naar Agnes werden nonnenkloosterordes de "Agnieten" genoemd, die ontstonden rond het begin van de 15e eeuw. Deze zusterordes verenigden zich in het convent der susteren van Sinte Agnieten. Tegenwoordig komt de naam Agnieten veelvuldig voor in de aanduiding van kapellen, christelijke scholen en straatnamen. Museum Elburg is gevestigd in het oude Agnieten-klooster.

Prikbord:

6 - 8 juli

[Openluchrestaurant](#) voor de Voedselbank van Elburg en Oldebroek.

Van 6 t/m 8 juli is er een openluchrestaurant voor de Voedselbank van Elburg en Oldebroek. In de prachtig aangeklede Kloostertuin van Elburg kunnen mensen bij 'Hap Fontes' uitgebreid uit eten, waarbij alle winst naar de Voedselbank gaat. De Voedselbank Elburg en Oldebroek ondersteunt tientallen gezinnen in de omgeving met een wekelijks voedselpakket. Alles wat wordt uitgedeeld is gegeven door kerken, supermarkten en andere organisaties.

Toch maakt de voedselbank ook kosten, voor bijvoorbeeld huur, koelcellen en benzine.

Daarbij wordt jaarlijks zo'n €45.000 aan onkosten gemaakt. Financiële steun is dan ook hard nodig. De initiatiefnemers van Hap Fontes hopen op veel belangstelling.

Hap Fontes heeft een beperkt aantal plekken beschikbaar. Mensen die graag uit eten willen voor het goede doel, moeten er daarom snel bij zijn. Meer informatie over menu's en reserveringen is te vinden op www.hapfontes.nl

Zie ook <https://www.bottercourant.nl/nieuws/kerkelijk/13303-openluchrestaurant-voor-de-voedselbank-van-elburg-en-oldebroek>.

Het gehele zomerseizoen exposeert **Tineke Smith (1948) in de Vischpoort**. In het werk van Tineke Smith staan de natuur, het aardse, natuurlijke kleuren, beweging en het leven centraal. Ze maakt schilderijen en installaties. De thema's voor haar werk haalt ze veelal uit Bijbelse vertellingen en tradities, maar ook uit mythologie. Kenmerkend voor het werk van Smith is het combineren van verschillende materialen, zoals rubber, glas, hout, . staal en gelatine, is minimalistisch en subtiel, maar geeft toch een monumentale indruk doordat de sculpturen een relatie aangaan met de ruimte waarin ze staan. Vaak worden materialen hergebruikt, wat verwijst naar de kringloop van het leven.

De Vischpoort is één van de bij-locaties van Museum Elburg. De openingstijden van de Vischpoort wijken af van de openingstijden van Museum Elburg.

Wilt u het werk van Tineke Smith buiten deze uren bezoeken, maak dan een afspraak voor een groep van 10 personen of meer.

Else Ringnalda (1958) exposeert in de Kloostertuin van Museum Elburg. Zij maakt bronzen beelden. Haar inspiratie put zij uit fantasieën over een utopische samenleving bevolkt door de Homo ludens, de spelende mens. De cultuurhistoricus Johan Huizinga introduceerde in 1938 het begrip Homo ludens. Hij beschrijft hoe door de industrialisatie mensen meer vrije tijd krijgen en hoe zij die tijd invullen. De mens die voortdurend moest werken om te bestaan, kan nu ook spelen. De Homo ludens van Else Ringnalda zijn mensen die hun talenten ontdekken en ontwikkelen, die ruimte bieden en bewondering hebben voor individuele verschillen. Er is geen plaats voor jaloezie of verveling. Mensen met een onafhankelijke geest die de tijd levend maken in plaats van haar te doden. Vanuit die overtuiging ontstaan haar beelden van gelijkwaardige mensen. Niet alleen gelijkwaardigheid tussen man en vrouw maar tussen alle mensen: homo/moslim, zwart/wit etc.

De vorm van de beelden van Else Ringnalda ontstaat na manipuleren van de werkelijkheid bijvoorbeeld door het verlengen van ledematen of verbreden van schouders en het weglaten van details. De figuren zijn introvert, zonder suggestie van beweging of eenduidige expressie. Ze lijken verzonken in hun spel.

De Kloostertuin is dinsdag tot en met zaterdag open tussen 10.00 en 17.30 uur. De ingang van de tuin vindt u in de Zuiderwalstraat.

De volgende **Kloosterdagen** zullen plaatsvinden op de zaterdagen **12 augustus** en **21 oktober**. Kijk voor meer informatie op www.museumelburg.nl

Er worden kinderactiviteiten aangeboden voor de leeftijd 4 tot en met 12 jaar en deze vinden plaats tussen 12.00 en 16.00 uur. Museum Elburg is geopend van 11.00 tot 17.00 uur.

Van 7-9 september vindt het jaarlijkse **Botterweekend plaats**. Traditiegetrouw valt dit samen met **Open Monumenten weekend**. (<http://www.botterdagenelburg.nl/>) /

In 1987 werd in navolging van Frankrijk de Open Monumentendag in Nederland geïntroduceerd. Een dag die in eerste instantie alleen gehouden werd op de tweede zaterdag van september. Monumenten werden gratis voor het publiek opengesteld, om zo de publieke belangstelling voor monumenten en het draagvlak voor monumentenzorg te vergroten. De Open Monumentendag was in Nederland een van de eerste instrumenten om de bevolking op grote schaal in contact te brengen met monumenten. Om de organisatie uit te kunnen voeren werd de landelijke Stichting Open Monumentendag opgericht, gehuisvest in Amsterdam.

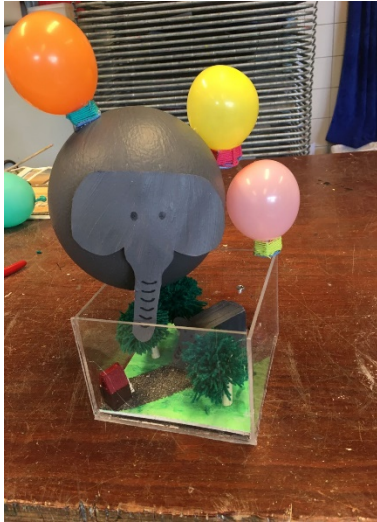
De Open Monumentendag werkte vanaf het begin met een decentrale opzet. Per gemeente werd er een comité opgericht dat verantwoordelijk was voor zijn eigen programma, maar werd ondersteund door de landelijke stichting. De decentrale opzet was een sterk punt. De lokale gemeenschap werd optimaal betrokken bij de organisatie van het evenement, waarbij de rol van vrijwilligers cruciaal was. Zonder vrijwilligers was en is de Open Monumentendag ondenkbaar, zowel bij de voorbereiding als op de dag zelf, bijvoorbeeld bij het ontvangen van mensen, het geven van rondleidingen, het bemannen van stands, het maken van tentoonstellingen, boekjes enzovoorts.

Het bezoekersaantal van de eerste Open Monumentendag bedroeg 350.000. Dat was een goed begin en in enkele jaren groeide het uit tot zo'n 600.000. Tegenwoordig ligt het bezoekersaantal tussen de 800.000 en 900.000 en daarmee is de Open Monumentendag een van de grootste culturele evenementen van Nederland. Jaarlijks gaan er tussen de 3.000 en 4.000 monumenten open. Bijna alle gemeenten doen jaarlijks mee, tussen de 80 en 90%, en in het gemeentelijk beleid wordt de Open Monumentendag ook een steeds belangrijker factor.

De Open Monumentendag heeft zich in de loop der jaren verder ontwikkeld. Het evenement vond aanvankelijk alleen op zaterdag plaats, maar inmiddels zijn er veel comités die kiezen voor het hele weekend. Deelname alleen op zondag is sinds enkele jaren ook mogelijk. Vanaf 1996 hebben thema's voor een inhoudelijke verdieping van de Open Monumentendag gezorgd. In Elburg begint dit feestelijke weekend op donderdagavond met de intocht van de bidders en is er een aantrekkelijk programma tot en met de zaterdag. Uiteraard is ook het Museumcafé geopend en zijn er weer vrijwilligers nodig om onze museumlocaties te kunnen openstellen. Wanneer u een dagdeel of een paar uurtjes mee wilt draaien bij de kazematten, het muurhuisje, de Vischpoort of het Museumcafé, dan kunt u dat bij uw secretaris melden.

Het thema is dit jaar: “Boeren, burgers en buitenlui!” De uitdrukking verwijst naar een tijd dat stad en platteland nog strikt gescheiden werelden waren en vreemdelingen zich slechts toegang tot de stad konden verschaffen via streng gecontroleerde stadspoorten. Tegelijk was de stad eeuwenlang de plek waar boeren, burgers en buitenlui juist samenkwamen: voor handel, geloof, vertier of andere zaken. Stad en platteland waren elkaars tegenpolen, maar ook van elkaar afhankelijk. Dat veranderde in de 19e eeuw snel. Stadswallen verloren hun functie, steden breidden zich steeds meer uit over het omringende platteland, boeren werden burgers, en steeds meer burgers werden buitenlui.

Expositie “Out of the Box” op educatiezolder

Op maandag 3 juli aanstaande wordt de expositie “**Out of the Box**” geopend. De leerlingen van klas 2 havo en 2 vwo van het Nuborgh College, Lambert Franckens hebben de laatste periode van het schooljaar aan het project “Out of the Box” gewerkt. Hier zijn heel verrassende werkstukken uit gekomen. Deze zijn de gehele zomer te bekijken op de educatiezolder van Museum Elburg.

Kom eens een kijkje nemen om al dit moois te bewonderen!

Ook dit jaar organiseert de Vereniging vrienden van het Museum Elburg weer een bijzonder **uitstapje voor haar vrienden**. Het uitstapje vindt doorgaans eind september of begin oktober plaats op een zaterdag. Zodra bekend is welke zaterdag het wordt en waar we dit jaar naar toe gaan, krijgt u een uitnodiging.

Hanzestore

In verband met de extra aandacht die er de komende drie jaar vanuit de provincie is voor de Gelderse Hanzesteden op de Veluwe, komt er een speciale afdeling in de museumwinkel met daarin de **Hanzeproducten**. Er zitten originele producten bij op verschillend gebied. Deze artikelen zijn de opbrengst van een wedstrijd uitgeschreven voor ondernemers uit Elburg, Harderwijk en Hattum. Deze prijsvraag bestond uit het ontwerpen van een nieuw Hanzeproduct: een gebruiksvoorwerp, een decoratieartikel of een ander ontwerp dat het Hanzeverleden met de handelsgeest van toen weer tot leven brengt. Een product dat verwijst naar ambacht, historie en vakmanschap van de Veluwse Hanzesteden, dat voor een breed publiek interessant moet zijn, dat origineel is en dat oud en nieuw combineert, dus een klassieker met een twist. Het moet authentiek, aantrekkelijk en commercieel zijn en in grote aantallen geproduceerd kunnen worden. Bezoek de museumwinkel van Museum Elburg en zie zelf of dat gelukt is!!

Hanze-producten

Van uw stadsdichter Ewoud Gosker

O
kom er eens kijken
wat er nu weer is bedacht!
Hanze-producten
waar de toerist naar smacht:
een fietsbel met een geschilderde stad
een snijplank uit een oud tafelblad,
een portefeuille vervaardigd uit
ge-looi-de zal-men-huid.
O kom er eens kijken
wat ze hebben uitgedacht:
drie Hanze-producten
voor het nageslacht.

O
kom er eens kijken,
lieve Duitser, komm mal hier!
't Hanze-verleden
is te zien bei mir.
Eens lagen w' aan de Zuiderzee.
Wie schön! Je neemt er iets van mee:
zo'n fietsbel uit een atelier,
daar maak je die Kinder zo blij mee.
O kom er eens kijken,
Is die bel geen hebbeding?
't Oog komt aan zijn trekken
en 't oortje hoort: "Pingping!"

O
kom er eens kijken,
beste Belg, wees welkom hier.
Ons Hanze-stadje
biedt 'nen mensch' vertier.
Een souvenir? Waar vind je dat?
Die snijplank uit dat tafelblad,
die beurs gemaakt van vissenvel
of toch die romantische fietsbel?
O kom er eens kijken
in 't museum, zomergast;
daar vind je het ware
cadeau dat bij je past.

Aanwinst voor Elburg

Een leuke verandering in galerie atelier Withaar sinds 2017: een art café is erbij in gekomen. Kunst, cadeau, schilderlessen, biologische koffie, sapjes, club sandwich en veel meer... Kom en laat je verrassen door dit unieke concept.

Zaterdag 24 juni 2017 Ko-Kalf

Boerderijenwandeloct

Op zaterdag 24 juni 2017 wordt alweer voor de elfde keer de Ko-Kalf Boerderijenwandeloct gehouden.

De toct wordt georganiseerd door Ko-Kalf in samenwerking met Voetbalvereniging 't Harde en staat onder auspiciën van de Koninklijke Wandelbond. Nederland (KWBN). De wandeloct staat als zeer succesvol bekend en trekt ieder jaar rond de 500 deelnemers.

Uiteraard zijn de mooie Kloostertuin en het Museumcafé van Museum Elburg weer pleisterplaats. Heerlijke baksels en soep zijn uiteraard weer verkrijgbaar!

Zaterdag 30 september, Dr. Olthuiswandeloct.

Start Kloostertuin museum Elburg (ingang Zuiderwalstraat)
Jufferenstraat 6
8081 CR Elburg

Afstanden en tijden

25 km 09.00-11.00 uur

15 km 09.00-12.00 uur

10 km 09.00-12.00 uur

5 km 09.00-12.00 uur

Het startbureau sluit om 17.00 uur (tijd wanneer je gefinisht moet zijn).

Museumcafé geopend!